

U8 Football Training: Optimising Educational Potential

ABEL MERINO OROZCO^{1*}
ANA ARRAIZ PÉREZ¹
FERNANDO SABIRÓN SIERRA¹

¹ University of Zaragoza (Spain)

* Correspondence: Abel Merino Orozco (abmerino@unizar.es)

Abstract

Football has a special place in the range of physical and sporting activities in the U8 age bracket which supplement formal education. The training style of teams in this scenario impacts the comprehensive development of their players. This study explores the training style to optimise the educational potential of institutionalised proposals in U8 football. An ethnographic case study design is presented using participant observation methodology along with qualitative image data in two football teams for seven-year-olds as an additional technique. The results highlight the inference of a team identity based on team-building, cooperation and individuality; the use of a strategy to achieve victory; the need for discipline undertaken by family members; and the use of endemic jargon. The study concludes with five proposals aimed at optimising U8 football to enhance its educational potential for children through cooperation, fostering personalised training opportunities and adult exemplification.

Keywords: U8 football, school sport, social and ethical education, training style, sportsmanship

Introduction

Football stands out in the choice of school sports in the U8 age bracket due to its number of participants and competitive intensity. League fixtures arranged by sports ministries or federations and tournaments galvanised by sports clubs take place on non-school days. During the 2014/15 season in La Rioja, 2175 U8 players participated in school sports, with football being the most popular option at 1272 (58.5%). Girls only accounted

Formació en el futbol prebenjamí: optimització del potencial educatiu

ABEL MERINO OROZCO^{1*}
ANA ARRAIZ PÉREZ¹
FERNANDO SABIRÓN SIERRA¹

¹ Universitat de Saragossa (Espanya)

* Correspondència: Abel Merino Orozco (abmerino@unizar.es)

Resum

El futbol ocupa un lloc privilegiat en l'oferta d'activitats físicoesportives en edat prebenjamí que complementen l'educació formal. L'estil formatiu dels equips en aquest escenari té repercussió sobre el desenvolupament integral dels seus jugadors. L'estudi desitja aprofundir sobre l'estil formatiu per optimitzar el potencial formatiu de les propostes institucionalitzades futbol de set anys. Es presenta un disseny d'estudi de cas de modalitat etnogràfica que utilitza la metodologia de l'observació participant i, com a tècnica complementària, la dada qualitativa en la imatge en dos equips de futbol prebenjamí de set anys. Dels resultats es destaca la inherència d'una identitat d'equip, cimentada sobre el corporativisme, la cooperació i la individualitat; l'aplicació d'una estratègia per obtenir la victòria; la necessitat d'una disciplina escomesa des dels familiars i la utilització d'un argot endèmic. L'estudi conclou amb cinc propostes d'optimització del futbol prebenjamí per revaloritzar el potencial educatiu que posseeix per als nens a través de la cooperació, la promoció d'oportunitats formatives personalitzades i l'exemplificació adulta.

Paraules clau: futbol prebenjamí, esport escolar, educació social i moral, estil formatiu, esperit esportiu

Introducció

Sobre l'oferta d'esport escolar en edat prebenjamí, sis i set anys, destaca el futbol per la quantitat de participants i la intensitat competitiva. Els partits de lliga organitzats per les conselleries d'esports o federacions i tornejos dinamitzats per clubs esportius tenen lloc els dies festius. A La Rioja, durant la temporada 2014/15, van participar 2175 prebenjamins en l'esport escolar, sent el futbol l'opció més practicada amb 1272 participants (58.5%). Les noies

for 3.25% of the total. Football is an unrivalled sport among extra-curricular activities (Hermoso, 2009).

There is growing interest in the study of the values and learning that are fostered in football at primary school ages (Jasso et al., 2013; Monjes, Ponce, & Gea, 2015; Veroz, Yagüe, & Taberero, 2015). They indicate the importance of further examining non-formal education, especially through sport, to achieve in-depth understanding of the child's educational progress. The training style prevalent in U8 football comes together through the attitudes and behaviour that are required to lay the foundations for the players' sports and education learning. The child builds their identity based on their divergence and complexity (Morin, 1998) in a complex socio-educational scenario that goes beyond the promotion of a teaching style (the coach) and upbringing styles (the family). In a culturalist sense, the network of significance and meanings that people who participate in the scenario attribute to learning in football builds an identifying training style (Geertz, 2003, Sabirón, 2006).

The permeability of media treatment of football has been decried for using a children's training space to establish a commercial niche including in the formal curriculum (Hughes, 2007; Ramírez, Renés, & Caldeiro, 2014). U8 football has been associated with a replica of media sports in miniature and thus has a bearing on the team's style (Castejón, 2008; Merino, Sabirón, & Arraiz, 2015).

The psychomotor demands of football pose a difficult challenge for the child. García, Rodríguez and Garzón (2011) specify that football requires a tactical understanding based on complex cognitive processes which a standard child in the U8 age group has not yet developed (Tirapu-Ustárroz & Luna-Lario, 2007). However, there is evidence that neurological factors affect the understanding of football in a more decisive way than the child's chronological age and experience in the sense that the development of the child is not uniform, leading to sizeable individual differences in this age bracket (Serra-Olivares, García-López, & Calderón, 2015). Based on this concern there has been interest in developing training proposals that are suited to the maturational development of the child, such as football 3 where stimuli are eliminated to facilitate the assimilation of their technical-tactical performance (Lapresa,

únicament representen un 3,25% del total. El futbol s'erigeix com a esport per excel·lència entre les activitats extraescolars (Bell, 2009).

Existeix un creixent interès per l'estudi dels valors i aprenentatges que es fomenten en el futbol en edats d'educació primària (Jasso et al., 2013; Monges, Ponce, & Gea, 2015; Veroz, Yagüe, & Taberero, 2015) que alerten de la rellevància d'aprofundir en l'educació no formal, especialment esportiva, per comprendre la formació del nen en profunditat. L'estil formatiu en el futbol prebenjamí conflueix mitjançant les actituds i comportaments que es requereixen per cimentar l'aprenentatge formatiu-esportiu del jugador. El nen construeix la seva identitat, des de la seva divergència i complexitat (Morin, 1998), en un escenari socioeducatiu complex que supera la promoció d'un estil docent –entrenador– i els estils de criances –família–. En un sentit cultural, l'entramat de significats i sentits de les persones que participen en l'escenari atribueixen a la formació en el futbol un estil formatiu identificatiu (Geertz, 2003; Sabirón, 2006).

S'ha retret la permeabilitat del futbol mediàtic, atribuint-li l'ús de l'espai formatiu dels nens per establir un nínxol comercial, fins i tot des del currículum formal (Hughes, 2007; Ramírez, Renés, & Caldeiro, 2014). El futbol prebenjamí s'ha associat a una rèplica de l'esport mediàtic en miniatura i intervé sobre l'estil de l'equip (Castejón, 2008; Merino, Sabirón, & Arraiz, 2015).

Les exigències psicomotrius del futbol suposen un repte complicat per al nen; García, Rodríguez i Garzón (2011) concreten que el futbol requereix d'una comprensió tàctica basada en processos cognitius complexos que encara no ha desenvolupat un nen normalitzat en edat prebenjamí (Tirapu-Ustárroz & Luna-Lario, 2007), si bé hi ha evidència que els factors neurològics afecten la comprensió del futbol d'una manera més determinant que l'edat cronològica del nen i la seva experiència, en el sentit que el desenvolupament del nen no és homogeni, donant lloc a grans diferències individuals en aquesta edat (Serra-Olivares, García-López, & Calderón, 2015). Des d'aquesta preocupació, hi ha hagut interès per desenvolupar propostes formatives que s'adeqüin al desenvolupament maduratiu del nen, com el futbol 3, on s'eliminen estímuls per facilitar l'assimilació del seu acompliment tecnicotàctic (Lapresa, Arana, Garzón, Egüén & Amatria, 2010). Fins i tot s'han desenvolupat jocs de taula que faciliten la comprensió

Arana, Garzón, Egüén, & Amatria, 2010). Even table games have been developed which help with a tactical understanding of football (De la Vega, Del Valle, Maldonado, & Moreno, 2008; Sánchez, De la Vega, Ruiz, & Del Valle, 2012).

In football, individual and collective contributions interact to achieve a common result. The onus is placed on coaches as target agents for the promotion of their teams' cooperation (Leo, Sánchez, Sánchez, Amado, & García, 2011; Olmedilla et al., 2011). Individual aspects capitalise much of the team's competitive future (Merino et al., 2015). Certain players stand out, yet a particular profile in multiple intelligences does not explain ability in football (Del Pino, Gómez, & Moreno, 2015). The team is defined based on how it manages the combination between cooperation and individual contributions in the course of football matches.

With regard to individual aspects, team sports establish common discipline as a backbone on which the identity of a team is constituted: the common good is above personal aspects. Youth football training manuals set out models for activities and tasks that need group discipline if they are to be carried out (Arda & Casal, 2007; Sans & Frattarola, 1999). However, it is noted that the concern to encourage a type of sports practice in which discipline and obedience prevail entails "a loss of autonomy and capacity for decision-making amongst schoolchildren" (Fraile, 2004, p. 18). Team discipline is extended to the families that accompany them, who have to see to the preparation of equipment, travel, punctuality and other implicit rules (Garrido, Campos, & Castañeda, 2010; Merino, Arraiz, & Sabirón, 2016).

Language constructs the reality of the scenario, fosters participants' learning and sets out a team's training style. In football, adults have more information than children, especially tactical and defence instructions, and there are recurrent evaluations of concurrent performance (Merino et al., 2015; Sánchez and Viciano, 2002). The result favours the outpouring of emotions (Garrido et al., 2010; Herbert & Dugas, 2011; Merino et al., 2015).

Football is a substantially male sport, with implications for the socialisation of the boys who play it and scant participation by girls (Sheryl & Carrie, 2007).

tàctica del futbol (De la Vega, Del Valle, Maldonado, & Moreno, 2008; Sánchez, De la Vega, Ruiz, & Del Valle, 2012).

Al futbol, les aportacions individuals i les col·lectives interaccionen per aconseguir un resultat comú. Es posa el focus sobre els entrenadors com a agents diana per a la promoció de la cooperació dels seus equips (Leo, Sánchez, Sánchez, Amado, & García, 2011; Olmedilla et al., 2011). Les individualitats capitalitzen gran part de l'esdevenir competitiu de l'equip (Merino et al., 2015). Certs jugadors destaquen, però un determinat perfil en intel·ligències múltiples no explica la competència en el futbol (Del Pino, Gómez, & Moreno, 2015). L'equip es defineix des de la seva gestió de la combinació entre cooperació i aportacions individuals en el desenvolupament dels partits de futbol.

Sobre les individualitats, en els esports d'equip s'estableix una disciplina comuna com un eix vertebrador sobre el qual es constitueix la identitat d'un equip: el bé comú està sobre el personal. Els manuals d'entrenament en futbol base desenvolupen models d'activitats i tasques que precisen d'una disciplina grupal per dur-se a terme (Arda & Casal, 2007; Sans & Frattarola, 1999). No obstant això, s'adverteix que la preocupació per fomentar un tipus de pràctica esportiva en la qual prevalgui la disciplina i l'obediència implica "la pèrdua d'autonomia i capacitat per a la presa de decisions entre els escolars" (Fraile, 2004, pàg. 18). La disciplina d'equip es perllonga fins a les famílies que els acompanyen, les que han d'encarregar-se de la preparació dels materials, els desplaçaments, puntualitat i altres normes tàcites (Garrido, Campos, & Castañeda, 2010; Merino, Arraiz, & Sabirón, 2016).

El llenguatge construeix la realitat de l'escenari, promou els aprenentatges dels participants i explicita l'estil formatiu d'un equip. En el futbol es destaca l'excés d'informació dels adults sobre els nens, especialment instruccions tàctiques i sobre la defensa, i recurrents avaluacions sobre el rendiment concurrent (Merino et al., 2015; Sánchez & Viciano, 2002). El resultat afavoreix que les emocions aflorin (Garrido et al., 2010; Herbert & Dugas, 2011; Merino et al., 2015).

El futbol es mostra com un esport substancialment masculí, amb implicacions en la socialització del nen que el practica i anecdòtic en la participació de les nenes (Sheryl & Carrie, 2007).

The intention to contribute with this research to the improvement in educational and sports practice in football at the U8 level underpins the two specific aims of the study: firstly, to delve deeper into the contribution of the participants in a U8 football team to its training style in order to, secondly, connect this training style with the optimisation of sports proposals in current youth football.

Method

An ethnographic case study (Sabirón, 2006) uses participant observation as a research method, which entails a direct relationship with the participant to address the case study from their perspective (Lapassade, 2001). The narrative data is recorded in the field journal and the data analysis is complemented by images as a technique to achieve those nuances which are difficult to attain by other means (Banks, 2010), especially in a dynamic and competitive socio-educational scenario. Cameras take photographs and make videos *in situ*.

The selection of the research design is justified by the research question that seeks to further explore the training style in football teams based on the experiences of the participant in the team, whether child, coach or families, in order to contribute to prospective educational improvement. The study does not aspire to statistical representation but rather its transferability and usefulness based on the scientific utility principle.

Participants

The teams participating in the study were selected according to specific criteria on the characteristics of the group, the result of a process of reflexivity limited by the research aims and the possibilities of access to the field, through a gradual selection process (Flick, 2007; Wiedemann, 1991). This is convenience sampling (Anguera et al., 1995) that aims to foster a deep understanding of the case based on the experiences of the participants without seeking statistical representation (Stake, 1999).

The research was carried out with the participation of two football teams in the second-year of the U8 age bracket, a total of 21 players, all males ($M = 6.95$; $SD = 0.09$), three coaches and the surroundings

L'anhel de contribuir amb aquesta recerca a la millora en la pràctica formatiu-esportiva en el futbol prebenjamí és subjacent als dos objectius específics de l'estudi: un, aprofundir sobre la contribució dels diferents participants d'un equip de futbol prebenjamí al seu estil formatiu per, dos, vincular l'estil formatiu a l'optimització de les propostes esportives en el futbol base actual.

Mètode

L'estudi de cas de modalitat etnogràfica (Sabirón, 2006) utilitza l'observació participant com a mètode de recerca, que implica una relació directa amb el participant per atendre el cas des de la seva pròpia perspectiva (Lapassade, 2001). La dada narrativa es registra en el diari de camp i es complementa l'anàlisi de la dada en la imatge com a tècnica, per aconseguir aquells matisos que són difícils d'aconseguir mitjançant altres vies (Banks, 2010), especialment en un escenari socioeducatiu, dinàmic i competitiu. Mitjançant una càmera fotogràfica es registren fotografies i vídeos *in situ*.

La selecció del disseny de recerca es justifica des de la pregunta de recerca que desitja aprofundir sobre l'estil formatiu en els equips de futbol des de les vivències del participant en l'equip: nen, entrenador i famílies, a fi de contribuir a una millora educativa en prospectiva. L'estudi no anhela la representativitat estadística, sinó la seva transferibilitat i utilitat atenent al criteri de ciència de la utilitat.

Participants

Els equips que participen en l'estudi se seleccionen segons criteris concrets sobre les característiques del grup, fruit d'un procés de reflexivitat acotat pels objectius de la recerca i les possibilitats d'accés al camp, mitjançant un procés de selecció gradual (Flick, 2007; Wiedemann, 1991). Es tracta d'un mostreig per conveniència (Anguera et al., 1995) que pretén afavorir la comprensió profunda del cas des de les vivències dels participants, sense anhel de representativitat estadística (Stake, 1999).

La recerca es duu a terme amb la participació de dos equips de futbol prebenjamí de segon any, un total de 21 jugadors, tots homes ($M = 6.95$; $DE = 0.09$), tres entrenadors i l'entorn de famílies i organitzadors que assisteixen als entrenaments i partits. Els dos

of families and organisers who attend the training sessions and matches. The two teams were selected from a league of 14 second-year teams in the U8 age bracket based in La Rioja, which are in the highest competitive group of the three groups in place. One team is from a state-assisted private school while the other is a football club in which children from seven different schools participate.

During the participant observation, the observer acquires a role as *participant cum observer* (Angrosino, 2012) given that an implicit commitment is acquired to the proper exercise of the teams in which they participate and there is *active* membership (Adler & Adler, 1994), thus becoming involved in the essential activities of the teams on a regular basis.

Ethical considerations were taken into account by means of anonymity, recognition of the informed consent of adults in clubs and by family members, respect for the guidelines of the Helsinki Declaration (2008) and the return of the field results to the participants for their feedback.

Procedure

The participant observation structures the fieldwork and involves interaction with the participant (Angrosino, 2012) during a full season with two U8 age bracket football teams: 63 observation sessions (21 training sessions and 42 matches; 14 league games, two friendlies and 26 matches in tournaments). The training sessions lasted 90 minutes whilst the games lasted 40 minutes, to which has to be added 14 minutes for breaks in the game and the half an hour prior to the match when the players were warming-up and had a team-talk (in the tournaments this time varied).

The classic phases of participant observation are entering the field, in the field and leaving the field (Taylor & Bogdan, 1986). From the time of entry a mutual interest was agreed for an improvement in training and sports practice in U8 age bracket football as a common goal, thus facilitating participation in the teams and ending with the return of the field results to the participants for their feedback.

The research programme employed two basic instruments: a camera with which 844 photographs and 121 videos were taken (1 hour, 26 minutes and seven seconds total duration), and a field journal, a notebook in which aspects of phenomenological importance

equips se seleccionen d'una lliga de 14 prebenjamins de segon any de La Rioja, que es correspon amb el grup categoritzat amb el nivell competitiu més alt dels tres grups que existeixen. Un equip està vinculat a un col·legi concertat, mentre que l'altre és un club de futbol en el qual participen nens de set col·legis diferents.

En l'observació participant, l'observador adquireix un rol com a *participant-com a-observador* (Angrosino, 2012), atès que se subscriu un compromís tàcit pel bon exercici dels equips en els quals es participa i es desenvolupa una pertinença activa (Adler & Adler, 1994), implicant-se en les activitats essencials dels equips de manera regular.

Es van tenir presents les consideracions ètiques mitjançant l'anonimat, el reconeixement del consentiment informat dels adults, tant a nivell de club, com els familiars, el respecte de les pautes de la Declaració d'Hèlsinki (2008) i la devolució dels resultats als participants en la restitució al camp.

Procediment

L'observació participant vertebrava el treball de camp i implica la interacció amb el participant (Angrosino, 2012) durant una temporada completa amb dos equips de futbol prebenjamí: 63 sessions d'observació (21 entrenaments i 42 partits: 14 partits de lliga, dos amistosos i 26 partits en tornejos). Els entrenaments tenien una durada de 90 minuts, mentre que els partits tenien una durada de 40 minuts, als quals se n'han d'afegir 14 dels descansos i mitja hora més, a causa que la convocatòria dels jugadors es realitzava amb temps per a l'escalfament i la preparació del partit (en els tornejos tenia durada variable).

Es consideren les fases clàssiques de l'observació participant: accés, permanència i sortida del camp (Taylor & Bogdan, 1986). Des de l'accés es va pactar l'interès mutu per la millora en la pràctica formatiu-esportiva en el futbol prebenjamí com a fita comuna, facilitant la participació en els equips i concloent amb la restitució al camp.

Per a la recerca es van emprar dos instruments bàsics: una càmera fotogràfica, amb la qual es van prendre 844 fotografies i 121 vídeos (1 h, 26 min 7 s de durada total), i un diari de camp, una agenda en la qual s'anaven registrant els aspectes d'eminència fenomenològica complementant els interpretatius, que es contrastaven

complementing the interpretative ones were recorded. These were then compared with the constant triangulations of the data with the participants (Flick, 2014).

Data Analysis

The process of analysing the data took into account the phases of the constant comparative method (Glaser & Strauss, 1967) through constant cyclic processes of data collection, analysis, reorientation and new triangulations for fresh data collection. The data analysis follows a non-linear, interactive process in which reflexivity, comparison and reorientation of fieldwork come to the fore (Miles & Huberman, 2003; Sabirón, 2006). Structured and thorough treatment of data analysis is presented through four phases: initial participant observation, comparisons in fieldwork, holistic analysis and reflection, and finally consolidation of results and return to participants for their feedback.

a) In the first phase the fieldwork was begun: the field journal written live was transcribed using Word based on reflexivity. The phase ended with the emergence of the pre-categories provided by the Nvivo 11 qualitative data processing program.

b) The emergence of the pre-categories means a return to fieldwork in which the methodological counterpoint is sought, meaning that intentional dialogues are established with the participant that investigate different perspectives on what has already been recorded, thus making the study more consistent (De Munck & Sobo, 1998). Furthermore, comparison with the images recorded in the fieldwork was conducted in line with the pre-categories provided by NVivo11.

c) All the emerging results are integrated so that they can be merged into a categorisation. The categorisation process is accompanied by informal triangulations with experts during the observation sessions – in terms of experience in U8 football: competition organisers, coordinators and coaches – which intentionally address the comparison of the emerging pre-categories. Additionally, two interviews were arranged with experts not involved in the study in which the categories and their content were discussed.

d) Finally, the categories are consolidated, which in turn define and establish the inter-category relationships using the NVivo 11 program

amb les triangulacions constants de les dades amb els participants (Flic, 2014).

Anàlisi de les dades

El procés d'anàlisi de les dades va seguir les fases del mètode comparatiu constant (Glaser & Strauss, 1967) mitjançant constants processos cíclics de recollida de dades, anàlisi, reorientació i noves triangulacions per a la nova recollida de dades. L'anàlisi de dades segueix un procés no lineal, interactiu, on preval la reflexivitat, el contrast i la reorientació del treball de camp (Miles & Huberman, 2003; Sabirón, 2006). Es presenta una organització d'anàlisi de la dada organitzada i rigorosa mitjançant quatre fases: observació participant inicial, contrastos en el treball de camp, anàlisi holística i reflexió i, finalment, consolidació de resultats i restitució.

a) En la primera fase es va iniciar el treball de camp: del diari de camp, escriptura *in vivo*, es va realitzar una transcripció digitalitzada (processador de textos Word) basada en la reflexivitat. La fase finalitza amb l'emergència de les precategories facilitada pel programa de tractament de dada qualitativa Nvivo 11.

b) L'emergència de les precategories demana tornar al treball de camp on es busca el contrapunt metodològic, en el qual hi ha diàlegs intencionats amb el participant que indaguen sobre diferents perspectives sobre el que ja s'ha registrat, atorgant a l'estudi més consistència (De Munck & Sobo, 1998). A més, es va implementar el contrast amb les imatges registrades en el treball de camp a partir de les precategories establertes, facilitat per NVivo 11.

c) S'integren tots els resultats emergents per confluïr en una categorització. El procés de categorització s'acompanya de triangulacions de manera informal amb experts durant les sessions d'observació –en termes d'experiència en el futbol prebenjamí: organitzadors de competicions, coordinadors i entrenadors– que es dirigeixen deliberadament al contrast de les precategories emergents. A més, s'organitzen dues entrevistes amb experts externs a l'estudi que es dediquen a la reflexió sobre les categories i el seu contingut.

d) Finalment, es consoliden les categories, que es defineixen i s'estableixen les relacions intercategoryals mitjançant NVivo 11 (Richards, 2015). Per finalitzar, aportant el criteri de credibilitat a l'estudi, es realitza la

Team identity	Style		
	Strategy	Discipline	Jargon
Team-building	Specialisation	Respect for authority	
Cooperation	Responsibility	Preparation	
Individuality	Participation	Support	

▲ **Table 1.** Emerging categories

(Richards, 2015). To complete the cycle and bring the criterion of credibility to the study, the results are returned to the participant in the research in two sessions in which the participant provides their feedback about the results they have helped to build.

This process of data analysis is guided by scientific principles for qualitative research in social sciences: credibility, transference, dependence, confirmation and utility (Guba & Lincoln, 1994; Sabirón, 2006).

Results

The categories derive from analysis of the qualitative data collected during the fieldwork. The aim of exploring further the training style of U8 football teams guides the fieldwork for the emergence of four categories, namely team identity, strategy, discipline and jargon, which are developed in nine subcategories as shown in *Table 1*. Subsequently, the content of each of the categories is analysed following a prior outline of the way in which they are interrelated.

Inter-category Relationships

The categories are mutually interdependent in the way shown in *Figure 1*. The training style is structured based on the team identity: team-building, which comes from the team's discipline, the jargon used and cooperation, which is based on individual responsibilities and individuality and related to competitive strategy. These latter two, individuality and cooperation, are mutually dependent and drive the team towards a result during matches with the use of endemic jargon. The foundations of the training style are built on the discipline category, especially as a group: team-building and cooperation. Responsibility, participation and specialisation are expressly

Identitat d'equip	Estil		
	Estratègia	Disciplina	Argot
Corporativisme	Especialització	Respecte a l'autoritat	
Cooperació	Responsabilitat	Preparació	
Individualitat	Participació	Acompanyament	

▲ **Taula 1.** Categories emergents

restitució al camp, moment en el qual es retornen els resultats al participant en la recerca en dues sessions, en les quals el nadiu aporta la seva perspectiva sobre els resultats que ha contribuït a construir.

Aquest procés d'anàlisi de dades és guiat pels criteris de científicitat de la recerca qualitativa en ciències socials: credibilitat, transferència, dependència, confirmació i utilitat (Guba & Lincoln, 1994; Sabirón, 2006).

Resultats

Les categories són el producte d'un procés d'anàlisi de la dada qualitativa recaptada en el treball de camp. L'objectiu d'aprofundir en l'estil formatiu dels equips de futbol prebenjamí guia el treball de camp per a l'emergència de quatre categories: la identitat d'equip, l'estratègia, la disciplina i l'argot, les quals es desenvolupen en nou subcategories, com mostra la *taula 1*. Posteriorment, s'analitza el contingut de cadascuna de les categories, després d'un esbós previ de la manera en el qual es relacionen.

Relacions intercategòries

Les categories es troben en mútua interdependència, tal com s'exposa a la *figura 1*. L'estil formatiu es vertebrava des de la identitat de l'equip: corporativisme, al que s'aporta des de la disciplina d'equip, l'argot utilitzat i la cooperació, que s'entén des de les responsabilitats individuals i la individualitat, que es relaciona amb l'estratègia competitiva. Aquestes dues últimes –individualitat i cooperació– es troben en mútua dependència i impulsen l'equip cap a un resultat durant els partits amb la utilització d'un argot endèmic. La disciplina suposa la categoria sobre la qual s'estableixen els fonaments de l'estil formatiu, especialment en la seva col·lectivitat: corporativisme i cooperació. Responsabilitat, participació i especialització

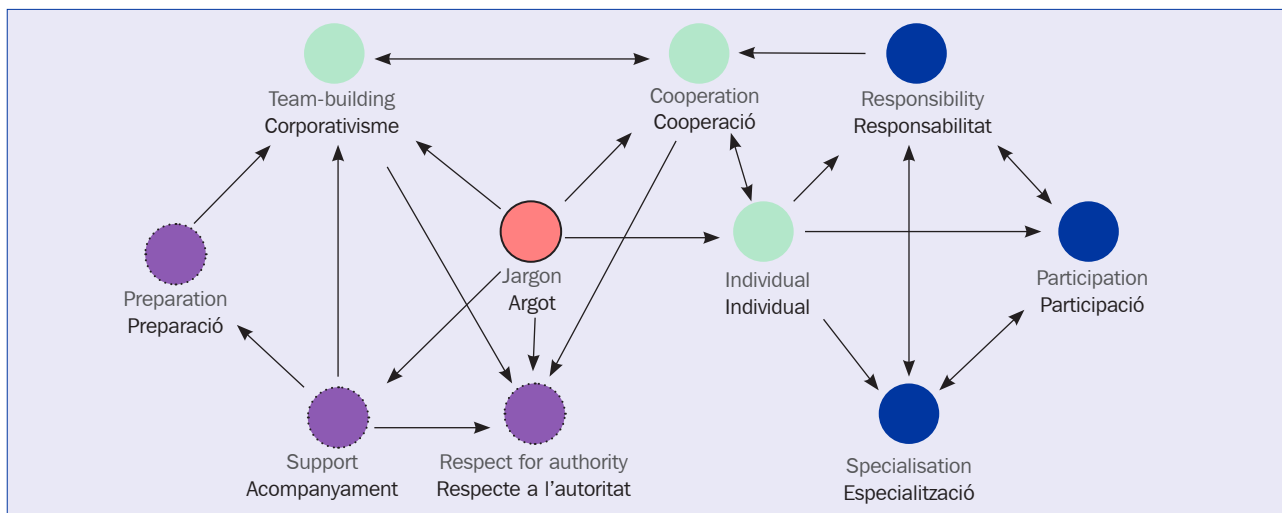

Figure 1. Inter-category relationships

Figura 1. Relacions intercategoriales

associated to specify a strategy that defines the training style.

s'associen determinantment per definir una estratègia que defineix l'estil formatiu.

Team Identity

A key to the team's training style is provided by the attitudes that the participants have towards vindication and self-affirmation of belonging to a team with distinctive features that make it unique compared to the rest of the teams.

Identitat d'equip

Una clau sobre l'estil formatiu de l'equip l'aporten les actituds que els participants dirigeixen cap a la reivindicació i autoafirmació en la pertinença a un equip amb uns trets distintius que el fan únic respecte a la resta d'equips.

Team-building

The team's identity encourages the development of a skill for staunch defence of internal solidarity and the interests of its members, where the protagonists and focus of attention are the players. (Figure 2)

Corporativisme

La identitat de l'equip fomenta el desenvolupament d'una competència per a la defensa a ultrança de la solidaritat interna i els interessos dels seus membres, on els protagonistes i focus d'atenció són els jugadors. (Figura 2)

Figure 2. "War cry" of the team before beginning the game before relatives and close friends

Figura 2. "Crit de guerra" de l'equip abans de començar el partit davant familiars i coneguts

The child can capitalise on team-building as exaltation of their team in a competition against rivals who they have to beat. Even so, a climate of internal interdependence is achieved that completes the self-perspective of the participants.

A 7-year-old player cheers his team on excitedly from the bench during a game: “Team Name, we’re the best! Opponent Team Name, they’re the worst!” (31/01/2015).

Cooperation

Football requires association in the game to obtain a common result that transcends the mere collective game. Collectiveness improves the team in its competitive result and unites the participants, thus promoting camaraderie.

During the first match-training session for the 7-year-old players selected as the most proficient by a leading football club, the children celebrate the goals with teammates from their own team, but progressively they open up to the other teammates in the side who they have met today for the first time and celebrate with group hugs (23/04/2015).

Cooperation facilitates mutual understanding, an affectionate bond that members with greater affinity possess. Action is taken to create a climate of friendship between the players: meals, birthdays, gifts for all, etc. (Figure 3)

El nen pot capitalitzar el corporativisme com enal·timament del seu equip en una competició enfront dels rivals, als qui s’hagi de guanyar. Si bé, s’aconsegueix un clima d’interdependència interna que completa l’autoconcepte dels participants.

Un jugador de 7 anys canta animosament des de la banqueta durant un partit: “-Nom de l’equip- els millors, -Nom de l’equip rival- el pitjor!” (31/01/2015).

Cooperació

El futbol precisa de l’associació en el joc per obtenir un resultat en comú que transcendeix el mer joc col·lectiu. La col·lectivitat ha de millorar l’equip en el seu resultat competitiu i unir els participants i promoure així la companyonia.

Durant la celebració del primer partit-entrenament dels jugadors de 7 anys seleccionats com a més competents per un club de futbol important, els nens celebren els gols amb els companys del seu mateix equip, però progressivament s’obren als companys que els han tocat en la selecció, que coneixen avui per primera vegada, celebrant-ho amb abraçades col·lectives (23/04/2015).

La cooperació facilita la complicitat, un vincle afectuós que posseeixen els membres amb més afinitat. S’intervé perquè es creï un clima d’amistat entre els jugadors: àpats, aniversaris, regals per a tots... (Figura 3).

► **Figure 3.**
Goal celebrations by the starting line-up.
(Source: AD Paula Montal.)

◀ **Figura 3.**
Celebracions de gols entre els titulars.
(Font: AD Paula Montal.)

Individuality

Within individuality the authenticity of each player, as the centre of family interests, and especially of the most competitively decisive players stands out. Work on individual technique is undertaken on the training pitch and evaluated in the matches. The most decisive players, perceived as the star players or reference points of the teams, monopolise comments and admiring glances and are treated in an exceptional way. The tournaments have individual trophies to reward the best performing players.

The coach believes that his “star player” has to play in the game because his football potential is amazing and it would not be appropriate to punish him by not playing football, regardless of whether his attitude has been disruptive and acknowledging that he irritates his teammates: he is necessary (03/10/2015).

Strategy

As a competitive team sport, football requires certain procedures to achieve victory. This involves the art of managing the players and their regulation to make the right decisions at each moment. The player assumes a role in the team in which they have freedom of movement subject to the group interest of the team.

Specialisation

Each player assumes certain functions within the system that the team follows; they are given a role. The specialisation of the child in a position as goalkeeper, defender or forward provides instrumental utility for the team. As opposed to specialisation, there is also the versatility of a player to learn from several positions.

Goalkeeper “X” plays all the games and in general all 4 quarters (the outfield players can only play 3 quarters). In addition to training twice a week as a team goalkeeper, he goes to a specific session for goalkeepers every Wednesday (14/03/15).

During a game, a parent and the coordinator positively rate the fact that the coach “clips the wings” of the children and forces them to play in all positions as it extends prospective learning and prevents them from getting above themselves (22/11/2014).

Individualitat

Dins de la individualitat es destaca el genuí de cada jugador, com a centre dels interessos familiars, i, especialment, dels jugadors més resolutius competitivament. El treball de la tècnica individual s'emprèn des dels entrenaments i s'avalua en els partits. Els jugadors més determinants, percebuts com els jugadors estrella o referents dels equips, acaparen comentaris, mirades i són tractats de manera excepcional. Els tornejos disposen trofeus individuals per premiar als jugadors més aptes.

L'entrenador creu que el seu “jugador estrella” ha de jugar el partit perquè el seu potencial futbolístic és brutal i no seria convenient castigar-lo sense futbol, amb independència que la seva actitud hagi estat disruptiva i sigui conscient que és un agreujant amb altres companys: ell és necessari (10/03/2015).

Estratègia

Com a esport competitiu d'equip, el futbol requereix d'uns procediments per aconseguir la victòria. Es tracta de l'art per dirigir els jugadors i la seva regulació per prendre les decisions òptimes a cada moment. El jugador assumeix un paper en l'equip, sobre el qual té llibertat de moviments, i en manté l'interès grupal.

Especialització

Cada jugador assumeix unes funcions dins del sistema que proposa l'equip; se li atribueix un rol. L'especialització del nen en un lloc: porter, defensa o davanter, facilita la utilitat instrumental per a l'equip. Enfront de l'especialització, existeix la versatilitat d'un jugador a desenvolupar l'aprenentatge de diverses posicions.

El porter “X” juga tots els partits i, en general, els 4 quarts (els jugadors de camp només poden jugar 3 quarts). A més d'entrenar dues vegades a la setmana com a porter de l'equip, va tots els dimecres a un campus específic de porters (14/03/15).

Durant un partit, un pare i el coordinador valoren positivament que l'entrenador “talli els egos” dels nens i els obligui a jugar en totes posicions, ja que els amplia l'aprenentatge en prospectiva i evita que es creguin més importants que la resta (22/11/2014).

Responsibility

Each player has to assume certain areas of action for the micro-society functioning that a football team entails. Each area has its responsibility within the specificity of the group. The operation of the team uses the contributions of each child: preparation of equipment, captaincy, defensive or attacking aspects, goalkeeping, directing the warm-up, etc. The responsibility attributed to the player can place them in the spotlight of the participants in the scenario.

In a very even match, the father of “X” comments to his son before the coach sends him on: “3 minutes for the comeback” (2/01/2015).

Two players talk on the bench during the game about how the goalkeeper is to blame for their loss and they imitate him by mocking him and replicating the adults’ admonishment: “Look, I let a goal in... really, in which goal? In mine” (21/03/2015).

Participation

This means players are in the starting line-up and substitutes subject to strategic interests. In victories and matches that are not close, playing time is shared out more easily than in evenly contested matches with a higher level of competitiveness in which the more skilled children play more time, especially in tournaments.

Even though we’re a team that advocates equal participation, we’ll find it hard to win today’s game as the opponent is really good, and that means two players play 3 of the quarters while another two play 10 minutes, the minimum set by the regulations (25/04/2015).

During a tournament, the score remains close until the end of the match. The coach has been focused on giving instructions. In the last minute they finally score the second to ensure victory by 2-0. At that moment the coach looks for a player who was still yet to play, who takes to the field at 19’48’’. There are twelve seconds left (27/10/2014).

Discipline

In order to develop the institutionalised game, there have to be implicit mandatory rules on which the training is based.

Responsabilitat

Cada jugador ha d’assumir certs àmbits d’actuació per al funcionament de microsocietat que suposa l’equip de futbol. Cada àrea té els seus responsables dins de l’especificitat del grupal. El funcionament de l’equip compta amb les aportacions de cada nen: preparació del material, capitania, aspectes defensius o ofensius, porteria, dirigir escalfament... La responsabilitat que se li atribueix al jugador, el pot col·locar en el focus de les mirades dels participants en l’escenari.

En un partit molt igualat, el pare de “X” comenta al seu fill abans que el tregui l’entrenador: “3 minuts per remuntar” (2/01/2015).

Dos jugadors parlen a la banqueta durant el partit de com el porter té la culpa que perdin i li imiten fent mofa en rèplica de les reprimendes concurrents dels adults: “Mira, m’han ficat un gol...vaja, a quina porteria? A la meva” (21/03/2015).

Participació

Implica la titularitat i suplència dels jugadors subjecta a interessos estratègics. En la victòria i partits poc competitius es reparteixen minuts amb major facilitat que en els disputats i amb més nivell de competitivitat, en els quals juguen més temps els nens més competents, especialment en els tornejos.

Malgrat ser un equip que advoca per una participació equitativa, en el partit d’avui hi ha dificultats per guanyar-ho, doncs el rival és molt competitiu, per la qual cosa dos jugadors juguen 3 dels quarts, mentre que 2 més juguen 10 minuts, el mínim per reglament (25/04/2015).

Durant un torneig, el marcador es manté molt equilibrat fins al final del partit. L’entrenador ha estat focalitzat a donar instruccions. En l’últim minut, finalment fan el 2-0 per guanyar. En aquest moment, l’entrenador busca un jugador que faltava per jugar, que surt per primer cop als 19’48’’ al camp. Queden 12 segons (27/10/2014).

Disciplina

Per desenvolupar el joc institucionalitzat es requereix d’unes normes tàcites d’obligatori compliment sobre les quals recolza la formació.

Respect for Authority

The coach is the technical performer whose instructions must be followed. There is a good atmosphere when what the players and family say is identical to what the coach says. The coach has implicit authority over the scenario, although they also need to assert their leadership. They have the power to establish a system of privileges and punishments for the children.

The team scores a goal. However, they have not listened to the coach's concurrent instructions but rather done it in their own way: "Dribble, driiiiiible". As punishment, the 4 who were playing were substituted (31/05/2015).

The coach tells the children that decisions are made by the coaches and they should tell their parents this because the parents usually shout instructions to them from the stands. He further says that it is the coaches who train the team mid-week, not the parents. Parents verbally accept that their children must obey the coach (28/02/2015).

Support

Adults have to perform facilitating actions so that the child can carry out the activity of football properly: they have to get their kit ready, take them to training and games, foster their hygiene and health habits, encourage them at the most difficult times, etc. This means investing a lot of time and hope.

Parents pick their children up when they come out of school, they give them their afternoon snack, their football kit, help them change for training and wait to pick them up an hour and three quarters later two days a week (28/10/2014). (Figure 4)

Respecte a l'autoritat

L'entrenador és l'executor tècnic de qui s'han d'atendre les instruccions. Es contribueix a un bon ambient de l'escenari quan el discurs de jugadors i familiars és homogeni al de l'entrenador. Se li concedeix el rang d'autoritat implícita sobre l'escenari, si bé ha de fer valer el seu lideratge. Té potestat per establir un sistema de privilegis i càstigs amb els nens.

L'equip marca un gol, però no han fet cas a les instruccions concurrents de l'entrenador, sinó que ho han fet pels seus mitjans: "Driblar, driblar". Com a càstig, els 4 que estaven jugant, a la banqueta (31/05/2015).

L'entrenador comenta als nens que les decisions es prenen entre els entrenadors, que ho diguin als seus pares, ja que solen instruir-los des de la graderia. Afegeix que els que estem entrenant entre setmana som nosaltres, no els pares. Els pares verbalment accepten als seus fills que han d'oïre a l'entrenador (28/02/2015).

Acompanyament

Els adults han de realitzar accions facilitadores perquè el nen pugui desenvolupar l'activitat del futbol degudament: han de preparar-los el material, portar-los als entrenaments i partits, facilitar els seus hàbits d'higiene i salut, animar-los als moments més delicats, etc. Requereix una forta inversió de temps i il·lusions.

Els pares esperen als seus fills a la sortida del col·legi, els donen el berenar, la roba del futbol, els ajuden a canviar-se per realitzar l'entrenament i els esperen per recollir-los hora i tres quarts després dos dies a la setmana (28/10/2014). (Figura 4)

► **Figure 4.**
Families get their children ready to start warming up for a game

◀ **Figura 4.**
Les famílies preparen els seus fills per començar l'escalfament d'un partit

Preparation

All the above situations are needed for the game to take place in ideal conditions so that the team can perform in the most competitive way possible. This requires setting aside time for waiting, tactical talks, training, physical and mental warm-ups, preparation of kit and equipment, etc.

The coach gives a 15-minute team talk to his players before a quarter-final match in a tournament. He explains the moves that might take place during the game. At the end of the match he takes the children back into the dressing room to analyse for another 10 minutes the match which has been won by a closer score than expected (12/27/2014).

Jargon

The participants in the team use some linguistic keys to which the children are highly responsive. This is characterised by the use of many technical expressions copying the sports media and the emergence of a particularly colloquial vocabulary when emotions come to the fore, which the child quickly capitalises on.

During the match, the coach employs quite a few terms that I doubt the children understand, so I ask the players on the bench: “What does ‘don’t let them get your back’ mean?” They haven’t got a clue. One pops up: “Don’t get caught?” 17/01/2015.

The coach is usually careful with his language with the children, such as “What the heck?”, but with 1-1 on the scoreboard in the third quarter he shouts comments like: “For fuck’s sake”; “Where the hell should you be?”; “At the fucking back post!” (25/04/2015).

Discussion

The aim of the study is to further explore the training style of U8 football teams to optimise its educational potential with respect to usefulness. It looks at the results categories before ending with conclusions concerning the second objective.

The connotations of media football (Castejón, 2008; Hughes, 2007; Merino et al., 2015; Ramírez et al., 2014) which structure the team-building identity of the team in a similar way to teams heavily featured in the

Preparació

La preparació inclou totes les situacions prèvies que han de donar-se per desenvolupar el partit en òptimes condicions per rendir de la manera més competitiva. Requereix la reserva d’un temps per a les esperes, xerrades tàctiques, entrenaments, escalfament físic i mental, preparació d’indumentàries i material...

L’entrenador fa una xerrada de 15 minuts als seus jugadors abans d’un partit de quarts de final d’un torneig. Explica possibles jugades que es poden donar en el partit. Quan aquest acaba, torna cap als vestidors amb els nens per analitzar durant uns altres 10 minuts el que ha suposat el partit que s’ha guanyat per un resultat més ajustat del que es preveia (27/12/2014).

Argot

Els participants en l’equip utilitzen unes claus lingüístiques a les quals els nens són molt permeables. Es caracteritza per l’ús de bastants tecnicismes en rèplica de l’esport mediàtic i l’emergència d’un vocabulari especialment col·loquial quan afloren les emocions, que el nen ràpidament capitalitza.

Durant el partit, l’entrenador està utilitzant bastants termes que dubto que coneguin els nens, per la qual cosa pregunto als jugadors de la banqueta: “Què significa que no ‘t’agafin l’esquena?” No tenen ni idea. Un s’anima: “Què no t’enxampin?” (17/01/2015).

L’entrenador sol mesurar bastant el seu llenguatge amb els nens, tipus “Merda seca”, però amb 1-1 en el marcador i el tercer quart crida comentaris com: “Cago’n l’hòstia!”, “On collons has d’estar?”; “Al puto segon pal!” (25/04/2015).

Discussió

L’estudi té per objectiu l’aprofundiment en l’estil formatiu dels equips de futbol prebenjamí per a l’optimització del seu potencial educatiu, en un sentit d’utilitat. Es realitza un recorregut pel contingut de les categories dels resultats per finalitzar amb unes conclusions que donen resposta al segon objectiu.

Sobre l’estil formatiu es filtren les connotacions del futbol mediàtic (Castejón, 2008; Hughes, 2007; Merino et al., 2015; Ramírez et al., 2014) que vertebraren la identitat corporativista de l’equip a semblança dels equips de referència mediàtica. La victòria posiciona el

media are filtered. Victory gives the group self-vindication of its status which is woven from the combination between the cooperation and individual features of its players and the implementation of a strategy.

Fostering companionship and mutual understanding among the players leads to the emergence of the individuality of the most prominent, who then participate more (Merino et al., 2015) and have a decisive bearing on the results of the teams. The importance attached to victory means the individual contribution of the more skilful players is given more prominence than promoting cooperative attitudes (Leo et al., 2011; Olmedilla et al., 2011).

The understanding of football strategy in the U8 age bracket has been called into question (Tirapu-Ustárroz & Luna-Lario, 2007; García et al., 2011). The results show that adults apply a strategy through the children to try to achieve victory, although its execution does not entail understanding and is an area where further research is needed.

A number of proposals such as football 3 have been put forward to counter the inappropriateness of football for children (Lapresa et al., 2010). They have not been successful to date, although they do suggest the need to promote a type of football that suits the training demands of the child. Fortunately, other training proposals that advocate enhancing the educational reference point in education have been undertaken without comprising a competitive model which the participants can recognise (Consejo Superior de Deportes & UNICEF Spain, 2010; Merino et al., 2015).

The specialisation of players in certain areas of football can mean that particular types of learning are inhibited. Thus there is a debate about early specialisation which may be anachronistic, for example goalkeepers in the U8 category (Lapresa, Arana, Garzón, Egüén, & Amatria, 2008). The results show specialisation on two levels: in a particular sport and, within football, in certain functions. Versatility shows the ability of the players to perform different functions in the team which fosters educational grounding in the child (Casáis, 2009) and requires skills to be competent in understanding the functions of teammates.

Although a psychological profile of players with greater skills for football cannot be established (Del Pino et al., 2015), they stand out as the players who exert the most influence on the outcome of their teams and they are given tacit responsibility. The level of

col·lectiu en una autoreivindicació del seu estatus, que s'embasta des de la seva combinació entre la cooperació i individualitats dels seus jugadors i el desenvolupament d'una estratègia.

Des del foment de la companyonia i la complicitat entre els jugadors, emergeix la individualitat dels més destacats, que arriben a participar més (Merino et al., 2015), i influeixen determinantment sobre el resultat dels equips. El sentit que se li atorga a la victòria afavoreix l'aportació individual dels jugadors amb més aptituds sobre el foment d'actituds cooperatives (Leo et al., 2011; Olmedilla et al., 2011).

La comprensió de l'estratègia en el futbol en edat prebenjamí ha estat qüestionada (Tirapu-Ustárroz & Luna-Lario, 2007; García et al., 2011). En els resultats s'evidencia que els adults apliquen una estratègia a través dels nens per tractar d'aconseguir la victòria, tot i que la seva execució no implica la comprensió i suposa un àrea sobre la qual convé investigar més.

Sobre la inadequació del futbol per al nen s'han generat propostes com el futbol 3 (Lapresa et al., 2010), que no han prosperat a dia d'avui, però adverteixen de la necessitat de promoure un futbol que s'adeqüi a les demandes formatives del nen. Afortunadament, sí que s'han emprès altres propostes formatives que advoquen per la revaloració del referent educatiu en educació sense perjudici d'un model competitiu recognoscible per als participants (Consell Superior d'Esports & Unicef Espanya, 2010; Merino et al., 2015).

L'especialització dels jugadors en certs àmbits del futbol pot implicar que s'inhibeixin certs aprenentatges. Així, existeix una controvèrsia sobre l'especialització primerenca, podent entendre anacrònica, per exemple, la figura del porter en categoria prebenjamí (Lapresa, Arana, Garzón, Egüén, & Amatria, 2008). Dels resultats es desprèn una especialització a dos nivells: en un esport en concret i, dins del futbol, en unes funcions determinades. La versatilitat mostra l'habilitat dels jugadors per exercir diferents funcions en l'equip que afavoreix una base formativa en el nen (Caseu, 2009) i requereix habilitats de ser competent en comprensió de les funcions dels altres companys.

Encara que no es pot establir un perfil psicològic dels jugadors amb una major competència per al futbol (Del Pino et al., 2015), aquests es destaquen com els jugadors que més influeixen en el resultat dels seus equips, atribuint una responsabilitat tàcita sobre ells. Nivell de coneixement específic i perícia dels jugadors

specific knowledge and expertise of the players are related (Serra-Olivares et al., 2015), which is compatible with the emergence of key players on whom particular responsibilities fall.

The participation of the players is related to the level of competitiveness of the match and the result, which leads to significant imbalances in the training opportunities that football offers and inherent comparisons with an impact on self-esteem (Levey, 2013).

Thus the most outstanding become leaders and take a prominent role in the team. However, there is a debate about whether they should be moved up a category to optimise their learning (Serra-Olivares et al., 2015) and even to help their teammates, especially given the proven relative age bias which encourages provision of training and sports opportunities at an early age for players born in the first few months of the year (Salinero, Pérez, Burillo, & Lesma, 2013).

Discipline is based on the support of adults and respect for a key figure, the coach (Garrido et al., 2010; Merino et al., 2016), and takes shape in a code of conduct in which the protagonist is the player performing the activity (Arda & Casal, 2007; Sans & Frattarola, 1999). Care must be taken that discipline is not detrimental to the player's creativity and autonomy (Fraile, 2004).

Family and adult support is a linguistic reference for the child and promotes attitudes. The results suggest there is a need to dissociate an excessively colloquial, even coarse, technical and aggressive language from the concurrent competitive result (Garrido et al., 2010; Herbert & Dugas, 2011; Merino et al., 2015; Sánchez & Viciano, 2002).

Conclusions

Five optimisation proposals for current competitive systems can be drawn from the analysis of the results and critical discussion of them with the aim of enhancing the educational reference point in the U8 age bracket while taking into consideration the second research aim in its utility aspect. These proposals are as follows. (1) To encourage team identities that tend more towards team-building values, priority must be given to awarding prizes to the team as opposed to individual trophies that are commonplace in the scenario (man of the match, top scorer, etc.), especially if rewards are given

estan relacionats (Serra-Olivares et al., 2015), la qual cosa és compatible amb l'emergència de jugadors clau sobre els quals recauen certes responsabilitats.

La participació dels jugadors es relaciona amb el nivell de competitivitat del partit i el resultat, la qual cosa afavoreix que existeixin grans desequilibris en les oportunitats formatives que el futbol ofereix i comparacions inherents amb repercussió sobre l'autoestima (Levey, 2013).

Així, els més destacats s'erigeixen com a capdavanters i assumeixen papers de protagonista en l'equip, però emergeix la controvèrsia sobre si pot ser interessant la seva promoció de categoria per optimitzar el seu aprenentatge (Serra-Olivares et al., 2015) i, fins i tot, afavorir els seus companys, màxim amb els biaixos demostrats de l'edat relativa, pels quals s'afavoreixen oportunitats formatives i esportives en edats primerenques als jugadors nascuts en els primers mesos (Salinero, Pérez, Burillo, & Lesma, 2013).

La disciplina s'emprèn des de l'acompanyament dels adults i el respecte a una figura de referència, l'entrenador (Garrido et al., 2010; Merino et al., 2016) i es concreta mitjançant un codi de conducta on el protagonista és el jugador que desenvolupa l'activitat (Arda & Casal, 2007; Sans & Frattarola, 1999). S'ha de parar esment que la disciplina no vagi en detriment del foment de la creativitat i autonomia del jugador (Fraile, 2004).

L'acompanyament familiar i adult és un referent lingüístic per al nen i promou actituds. Els resultats adverteixen de la necessitat de desvincular un llenguatge excessivament col·loquial, fins i tot groller, tècnic i agressiu del resultat competitiu concurrent (Garrido et al., 2010; Herbert & Dugas, 2011; Merino et al., 2015; Sánchez & Viciano, 2002).

Conclusions

De l'anàlisi dels resultats i la seva discussió crítica, amb ànim de revaloritzar el referent educatiu en edat prebenjamí i atenent al segon objectiu de la recerca –en el seu sentit d'utilitat–, emergeixen cinc propostes d'optimització en els sistemes competitius actuals. (1) Per afavorir una identitat dels equips que tendeixi més cap al valor del cooperatiu, s'ha de prioritzar el lliurament de premis a l'equip sobre els trofeus individuals tan recurrents en l'escenari (millor jugador, màxim goleador...), amb més raó si s'anteposa el valor a l'esforç realitzat sobre el resultat competitiu. (2) Els jugadors de tots dos equips es donen la mà i es feliciten

for the effort made rather than the competitive result. (2) The players of both teams shake hands and congratulate each other at the final whistle of football matches. One way of approaching children and preventing the excesses derived from team-building could be that the players' greetings take place at the start of the game by jointly thanking family members for their support. (3) Teams can evaluate the particular situation of each player to determine whether moving certain children up to a higher category is beneficial for their educational development without harming the rest of their teammates who have to eliminate their individuality to focus on the team as a whole. (4) Coaches must prioritise the versatility of their players as opposed to specialisation by setting certain boundaries to foster more training opportunities. (5) Clubs are recommended to draw up and apply internal regulations that enhance the educational value of football in order to tailor discipline to all its participants and use a language relevant to the training of a U8 age bracket child.

Conflict of Interests

No conflict of interest was reported by the authors.

References | Referències

- Adler, A., & Adler, P. (1994). Observation Techniques. A N. Denzin & Y. S. Lincoln (Eds.), *Handbook of Qualitative Research* (pàg. 376-392) Thousand Oaks, CA: Sage.
- Angrosino, M. (2012). *Etnografía y observación participante en Investigación Cualitativa*. Madrid: Morata.
- Anguera, M. T., Arnau, J., Ato, M., Martínez, R., Pascual, J., & Vallejo, G. (1995). *Métodos de investigación en psicología*. Madrid: Síntesis.
- Arda, T., & Casal, C. (2007). *Fútbol: Metodología de la enseñanza del fútbol*. Barcelona: Paidotribo.
- Banks, M. (2010). *Los datos visuales en la investigación cualitativa*. Madrid: Morata.
- Casáis, L. (2009). *Fútbol Base: El entrenamiento en categorías de formación* (Vol. II). Vigo: Moreno y Conde Sports.
- Castejón, F. J. (2008). Deporte escolar y competición. A I. Hernández & F. Martínez (Coords.), *El deporte escolar en la sociedad contemporánea* (pàg. 159-177). Almería: Universidad de Almería.
- Consejo Superior de Deportes & Unicef España (2010). *Deporte para un mundo mejor*. Madrid: Consejo Superior de Deportes i Unicef Espanya.
- Declaració d'Hèlsinki de l'Associació Mèdica Mundial. (2008). Principis ètics per les investigacions mèdiques amb éssers humans. Recuperat de http://www.wma.net/es/30publications/10policies/b3/17c_es.pdf
- De la Vega, R., Del Valle, S., Maldonado, A., & Moreno, A. (2008). Una nueva herramienta para la comprensión táctica del fútbol. *Revista Internacional de Medicina y Ciencias de la Actividad Física y el Deporte*, 8(30), 130-145.
- en el ritual de comiat dels partits de futbol. Una manera d'acostar els nens i prevenir els excessos derivats del corporativisme podria ser que la salutació dels jugadors es realitzi en la presentació del partit, agraint conjuntament l'acompanyament a familiars. (3) Els equips poden avaluar la situació particular de cada jugador per determinar que la promoció de certs nens a una categoria superior és beneficiosa per al seu desenvolupament formatiu, sense perjudici de la resta de companys que han de desarrelar-se de les seves individualitats per focalitzar-se sobre la col·lectivitat. (4) Els entrenadors han de prioritzar la versatilitat dels seus jugadors enfront de l'especialització en alguna demarcació per afavorir més oportunitats formatives. (5) Es recomana als clubs la redacció i aplicació d'un reglament de règim intern potenciador del valor formatiu del futbol per a l'adequació a una disciplina de tots els seus participants i utilització d'un llenguatge pertinent a la formació d'un nen prebenjamí.

Conflicte d'interessos

Les autories no han comunicat cap conflicte d'interessos.

- Herbert, T., & Dugas, E. (2011). L'agressivité motrice en questions au sein du football. *Staps: revue internationale des sciences du sport et de l'éducation physique* (91), 47-62. doi:10.3917/sta.091.0047
- Hermoso, Y. (2009) *Estudio de la ocupación del tiempo libre de la población escolar y su participación en actividades extraescolares* (Tesi doctoral, Universidad de Málaga, Málaga, Espanya).
- Hughes, J. (2007). Football's cold war. *Ecologist*, 37(4), 20-20.
- Jasso, J., Almanza, C. R., Conchas, M., Rivero, J., Paredes, R., & Jiménez, D. J. (2013). Estrategia de promoción de valores a través del fútbol en la escuela "Frida Kahlo" de la ciudad. *Retos: nuevas tendencias en Educación Física, Deporte y Recreación* (24), 105-106.
- Lapassade, G. (2001). L'observation participante. *Ethnography and Education European Review/Révue Européenne d'Ethnographie de l'Éducation*, 1, 9-26.
- Lapresa, D., Arana, J., Garzón, B., Eguén, R., & Amatria, M. (2008). *Enseñando a jugar "el fútbol". Hacia una iniciación coherente*. Logroño: Universidad de La Rioja i Federació Riojana de Fútbol.
- Lapresa, D., Arana, J., Garzón, B., Eguén, R., & Amatria, M. (2010). Adaptació de la competició en la iniciació al futbol: estudi comparatiu de les modalitats de futbol 3 i futbol 5 en categoria prebenjamí. *Apunts. Educació Física i Esports* (101), 43-56.
- Leo, F. M., Sánchez, P. A., Sánchez, D., Amado, D., & García, T. (2011). Incidencia de la cooperación, la cohesión y la eficacia colectiva en el rendimiento en equipos de fútbol. *RICYDE. Revista Internacional de Ciencias del Deporte* (26), 341-354. doi:10.5232/ricyde2011.02601
- Levey, H. L. (2013). *Playing to win: Raising children in a competitive culture*. Berkeley, CA: University of California Press.
- Merino, A., Sabirón, F., & Arraiz, A. (2015). Análisis del escenario de competición en fútbol prebenjamín: Un estudio de caso. *Retos: nuevas tendencias en educación física, deporte y recreación*, 28, 26-32.
- Merino, A., Arraiz, A., & Sabirón, F. (2016). Implicación familiar en el fútbol prebenjamín riojano: intereses, motivaciones, rol y dinámica familiar. *Sportis Scientific Technical Journal*, 2(1), 58-76.
- Miles, M. B., & Huberman, A. M. (2003). *Analyse des données qualitatives* (2a ed.). París: De Boeck Université.
- Monjas, R., Ponce, A., & Gea, J. M. (2015). La transmisión de valores a través del deporte. Deporte escolar y deporte federado: relaciones, puentes y posibles transferencias. *Retos: nuevas tendencias en Educación Física, Deporte y Recreación*, 28, 276-284.
- Morin, E. (1998). *Introducción al pensamiento complejo* (2a reimp.). Barcelona: Gedisa.
- Olmedilla, A., Ortega, E., Almeida, P., Lameiras, J., Villalonga, T., Sousa, C., ... Gacía-Mas, A. (2011). Cohesión y cooperación en equipos deportivos. *Anales de psicología*, 27(1), 232-238.
- Ramírez, A., Renés, P., & Caldeiro, M. C. (2014). ¿Quedamos para ver el fútbol? La competencia mediática y el área de educación física. *Retos: Nuevas tendencias en Educación Física, Deporte y Recreación*, 26, 46-51.
- Richards, L. (2015). *Handling qualitative data. A practical guide*. London: Sage.
- Sabirón, F. (2006). *Métodos de investigación etnográfica en Ciencias Sociales*. Zaragoza: Mira.
- Salinero, J. J., Pérez, B., Burillo, P., & Lesma, M. L. (2013). L'efecte de l'edat relativa en el futbol espanyol. *Apunts. Educació Física i Esports* (114), 53-57
- Sánchez, R., De la Vega, R., Ruiz, R., & Del Valle, S. (2012). Análisis y evaluación de los niveles de toma de conciencia y comprensión táctica en fútbol por medio de un tablero de juego. *Sportk: Revista Euroamericana de Ciencias del Deporte*, 1(1), 33-38.
- Sánchez, D. L., & Viciano, J. (2002). Análisis del discurso de un entrenador de fútbol. Comparación entre dos situaciones diferentes de competición. *European Journal of Human Movement*, 8, 161-173.
- Sans, A., & Frattarola, C. (1999). *Manual para la organización y el entrenamiento en las escuelas de fútbol*. Barcelona: Paidotribo.
- Serra-Olivares, J., García-López, L. M. & Calderón, A. (2015). Coneixement específic de domini tàctic en futbolistes de 8 a 12 anys. *Apunts. Educació Física i Esports* (122), 36-43. doi:10.5672/apunts.2014-0983.cat.(2015/4).122.04
- Sheryl, C. & Carrie, P. (2007). "Why Can't Girls Play Football?" Gender Dynamics and the Playground. *Sport, Education and Society*, 12 (3), 261-276. doi:10.1080/13573320701464085
- Taylor, S. J., & Bogdan, R. (1986). *Introducción a los métodos cualitativos en investigación: la búsqueda de significados*. Buenos Aires: Paidós.
- Tirapu-Ustárroz, J., & Luna-Lario, P. (2007). Neuropsicología de las funciones ejecutivas. A J. Tirapu-Ustárroz (Coord.), *Manual de neuropsicología* (pàg. 221-259). Barcelona: Viguera.
- Veroz, R., Yagüe, J. M., & Tabernero, B. (2015). Incidencia de dos modelos de competición de fútbol sobre los valores socio-educativos en prebenjamines. *Retos: Nuevas Tendencias en Educación Física, Deporte y Recreación*, 28, 84-89.
- Wiedemann, P. (1991). Gegenstandsnahe Theoriebildung. A U. Flick, E. v. Kardorff, H. Keupp, L. v. Rosentiel & S. Wolff (Eds.), *Handbuch Qualitative Sozialforschung: Grundlagen, Konzepte, Methoden und Anwendungen* (pàg. 441-445). Munich: Psychologie-Verlags-Union.